

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 7 december 2020
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0170 (COD)

10008/1/20
REV 1

GAF 35
FIN 520
CODEC 705
PARLNAT 129

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av
förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med
Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid
Europeiska byrån för bedrägeribekämpning
- Antagen av rådet den 4 december 2020

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU, Euratom) 2020/...**

av den

**om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013
vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten
och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 325,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt
artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 42, 1.2.2019, s. 1.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹ och rådets förordning (EU) 2017/1939² förstärkte avsevärt unionens medel för att skydda sina finansiella intressen genom straffrättsliga bestämmelser. Inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten (myndigheten) är en central prioritering på områdena straffrätt och bedrägeribekämpning, eftersom den har befogenhet att utföra brottsutredningar och väcka åtal för brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den mening som avses i direktiv (EU) 2017/1371, i de deltagande medlemsstaterna.
- (2) För att skydda unionens ekonomiska intressen utför Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (*Olaf*) administrativa utredningar av administrativa oegentligheter och brottsliga handlingar. När utredningarna avslutats får Olaf lämna rättsliga rekommendationer till nationella åklagarmyndigheter, för att göra det möjligt för dem att fullfölja åtal och lagföring i medlemsstater. I de medlemsstater som deltar i myndigheten kommer Olaf att rapportera misstänkta brott till myndigheten och samarbeta med den i samband med i myndighetens utredningar.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

² Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ bör ändras och anpassas till följd av antagandet av förordning (EU) 2017/1939. Bestämmelserna i förordning (EU) 2017/1939 som reglerar förbindelserna mellan Olaf och myndigheten bör återspeglas i, och kompletteras med, bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 för att säkerställa högsta möjliga nivå på skyddet av unionens ekonomiska intressen genom synergieffekter mellan dem, samtidigt som man säkerställer ett nära samarbete, informationsutbyte, komplementaritet och att dubbelarbete undviks.
- (4) Med beaktande av sitt gemensamma mål att bevara integriteten i unionens budget bör Olaf och myndigheten upprätta och upprätthålla en nära förbindelse, som grundas på principen om lojalt samarbete och som syftar till att säkerställa att deras respektive mandat kompletterar varandra, och samordning av deras åtgärder, i synnerhet vad gäller omfattningen av det fördjupade samarbetet angående inrättandet av myndigheten. Förbindelsen mellan Olaf och myndigheten bör bidra till att säkerställa att alla medel används för att skydda unionens finansiella intressen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (5) Enligt förordning (EU) 2017/1939 ska Olaf, samt institutionerna, organen och byråerna inom unionen och behöriga myndigheter i medlemsstaterna, till myndigheten, utan onödigt dröjsmål, rapportera misstänkta brottsliga handlingar i fråga om vilka myndigheten kan utöva sin befogenhet. Eftersom Olafs uppdrag är att utföra administrativa utredningar för att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen är den bäst lämpad och utrustad för att fungera som en partner och privilegierad informationskälla för myndigheten.
- (6) Uppgifter som tyder på brottsliga handlingar som faller inom myndighetens befogenhet kan förekomma i de ursprungliga påståenden som inkommit till Olaf eller framkomma först i samband med en administrativ utredning som inletts av Olaf på grund av en misstanke om administrativa oriktigheter. För att uppfylla sin skyldighet att rapportera till myndigheten bör Olaf därför rapportera misstänkta brottsliga handlingar när som helst före eller under dess utredningar.
- (7) I förordning (EU) 2017/1939 fastställs vilka uppgifter rapporterna minst ska innehålla. Olaf kan behöva utföra en preliminär utvärdering av påståendena för att kontrollera uppgifterna och för att samla in nödvändig information. Olaf bör utföra en sådan utvärdering skyndsamt och på ett sätt som inte innebär en risk för att en eventuell framtida brottsutredning äventyras. När utvärderingen slutförts bör Olaf rapportera till myndigheten om en misstanke om att ett brott som faller inom dess befogenhet har konstaterats.

- (8) Med hänsyn till Olafs sakkunskap bör institutioner, organ och byråer som inrättats genom, eller på grundval av, fördragen (*institutionerna, organen och byråerna*) ha möjlighet att utnyttja Olaf för att utföra en sådan preliminär utvärdering av anklagelser som rapporteras till dem.
- (9) I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 bör Olaf i princip inte inleda en administrativ utredning parallellt med en utredning som utförs av myndigheten av samma sakförhållanden. I vissa fall kan dock skyddet av unionens finansiella intressen kräva att Olaf utför en kompletterande administrativ utredning innan de straffrättsliga förfaranden som inletts av myndigheten avslutats, i syfte att fastställa huruvida säkerhetsåtgärder är nödvändiga eller huruvida finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder bör vidtas. En sådan kompletterande utredning kan vara lämplig bland annat för att återkräva belopp som ska inbetalas till unionens budget och som omfattas av preskription, när de riskutsatta beloppen är mycket höga eller om det är nödvändigt att undvika ytterligare utgifter i risksituationer genom administrativa åtgärder.
- (10) Vid tillämpning av kravet att undvika dubbelarbete vid utredningar bör begreppet *samma sakförhållanden* betraktas mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol (domstolen) inom ramen för principen *ne bis in idem*, och anses innebära att sakförhållandena är identiska eller huvudsakligen desamma och förstås som att det föreligger en uppsättning konkreta omständigheter som är ouplösligt sammankopplade i tid och rum.

- (11) I förordning (EU) 2017/1939 föreskrivs att myndigheten får begära att Olaf utför kompletterande administrativa utredningar. I avsaknad av en sådan begäran bör sådana kompletterande utredningar på särskilda villkor också vara möjliga på Olafs eget initiativ, efter samråd med myndigheten. I synnerhet bör myndigheten kunna invända mot att Olaf inleder eller fortsätter en utredning eller att Olaf utför vissa åtgärder som hänför sig till en av dess utredningar, särskilt i syfte att bevara effektiviteten i dess utredningar och befogenheter. Olaf bör avstå från att utföra en åtgärd som myndigheten gjort invändningar mot. När Olaf inleder en utredning i avsaknad av en sådan invändning bör Olaf utföra den utredningen och fortlöpande samråda med myndigheten.
- (12) Olaf bör aktivt stödja myndigheten i utredningar. I detta avseende bör myndigheten ha möjlighet att begära att Olaf stöder eller kompletterar dess brottsutredningar genom utövande av sina befogenheter enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. Olaf bör tillhandahålla sådant stöd inom gränserna för sina befogenheter och inom den ram som anges i den förordningen.

- (13) För att säkerställa en effektiv samordning, ett verkningsfullt samarbete och en reell transparens bör Olaf och myndigheten utbyta information kontinuerligt. Det informationsutbyte som föregår inledningen av de utredningar som utförs av Olaf eller myndigheten är särskilt viktigt, så att en god samordning mellan deras respektive åtgärder kan säkerställas i syfte att garantera komplementaritet och undvika dubbelarbete. Därför bör Olaf och myndigheten utnyttja träff-/icke träff-funktionerna i sina respektive ärendehanteringssystem. Olaf och myndigheten bör fastställa förfarandet och villkoren för detta informationsutbyte i sina praktiska överenskommelser. För att säkerställa att reglerna som syftar till att undvika dubbelarbete och att säkerställa komplementaritet tillämpas korrekt bör Olaf och myndigheten enas om särskilda tidsgränser för sina informationsutbyten.
- (14) I kommissionens rapport om utvärdering av tillämpningen av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 2 oktober 2017 (*kommissionens utvärderingsrapport*), drogs slutsatsen att 2013 års ändringar av regelverket medfört tydliga förbättringar när det gäller genomförandet av utredningar, samarbete med partner och berörda personers rättigheter. I kommissionens utvärderingsrapport belystes samtidigt vissa brister som påverkar utredningarnas ändamålsenlighet och effektivitet.

- (15) Det är nödvändigt att ta itu med de tydligaste resultaten i kommissionens utvärderingsrapport genom ändringar av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. Dessa ändringar är nödvändiga på kort sikt för att stärka ramen för Olafs utredningar så att ett starkt och väl fungerande Olaf kan upprätthållas och att Olaf kompletterar myndighetens straffrättsliga lösningar med administrativa utredningar, utan att ändra Olafs uppdrag eller befogenheter. Dessa ändringar rör främst områden där bristen på tydlighet i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 kan hindra effektivt genomförande av Olafs utredningar, t.ex. genomförande av kontroller och inspektioner på plats, möjlighet till tillgång till uppgifter om bankkonton och erkännande av de ärenderapporter som Olaf utarbetar som tillåten bevisning i administrativa och rättsliga förfaranden på unionsnivå.

- (16) Ändringarna av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 påverkar inte de rättssäkerhetsgarantier som tillämpas i samband med utredningar. Olaf är bunden av rättssäkerhetsgarantierna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹ och de som ingår i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den ramen innebär ett krav på Olaf att genomföra sina utredningar på ett objektivt, opartiskt och konfidentiellt sätt, söka bevis för och emot de berörda personerna samt genomföra utredningsåtgärder på grundval av ett skriftligt bemyndigande och efter en lagenlighetskontroll. Olaf har en skyldighet att säkerställa att rättigheterna för de personer som berörs av dess utredningar iakttas, däribland oskuldspresumtionen och rätten att inte röja sig själv. När de berörda personerna intervjuas har de bland annat rätt att biträdas av en person enligt eget val, att godkänna intervjuprotokollet och att använda något av de officiella språk i unionens institutioner. De berörda personerna har också rätt att yttra sig om sakförhållandena i ärendet innan några slutsatser dras.
- (17) De personer som anmäler bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen bör omfattas av det skydd som Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937² erbjuder.

¹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

- (18) I de fall då Olaf inom ramarna för sitt mandat vidtar stödåtgärder på begäran av myndigheten, bör Olaf och myndigheten i nära samarbete säkerställa att de tillämpliga rättssäkerhetsgarantierna i kapitel VI i förordning (EU) 2017/1939 iakttas, för att skydda tillåtligheten av bevis och de grundläggande rättigheterna och rättssäkerhetsgarantierna, samtidigt som dubbelarbete vid utredningar undviks och ett effektivt och kompletterande samarbete möjliggörs.
- (19) Olaf har befogenhet att genomföra kontroller och inspektioner på plats, som gör det möjligt för Olaf att få tillgång till ekonomiska aktörers lokaler och dokumentation inom ramen för sina utredningar av misstänkt bedrägeri, korrupktion eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Sådana kontroller och inspektioner på plats utförs i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, enligt vilka tillämpningen av dessa befogenheter i vissa fall underställs villkoren i nationell rätt. Kommissionens utvärderingsrapport har visat att det inte är helt tydligt i vilken utsträckning nationell rätt tillämpas, och detta inskränker därför effektiviteten i Olafs utredningsverksamhet.
- (20) Det är därför lämpligt att förtydliga i vilka fall nationell rätt ska tillämpas under Olafs utredningar, utan att ändra Olafs befogenheter eller hur förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 fungerar i förhållande till medlemsstaterna, och därmed återspegla tribunalens dom av den 3 maj 2018 i mål T-48/16, *Sigma Orionis SA mot Europeiska kommissionen*¹.

¹ Tribunalens dom (första kammaren) av den 3 maj 2018, *Sigma Orionis SA mot Europeiska kommissionen*, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

- (21) Olafs genomförande av kontroller och inspektioner på plats i situationer där den berörda ekonomiska aktören underkastar sig kontrollen eller inspektionen bör enbart omfattas av unionens lagstiftning. Detta skulle göra det möjligt för Olaf att utöva sina utredningsbefogenheter på ett effektivt och enhetligt sätt i alla medlemsstater och därigenom bidra till en hög skyddsnivå för unionens ekonomiska intressen i hela unionen i enlighet med artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (22) I situationer där Olaf måste förlita sig på bistånd från de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, i synnerhet när en ekonomisk aktör motsätter sig en kontroll och inspektion på plats, bör medlemsstaterna säkerställa att Olafs verksamhet är effektiv och bör tillhandahålla nödvändigt bistånd i enlighet med de relevanta nationella processrättsliga reglerna. För att skydda unionens ekonomiska intressen bör kommissionen ta varje medlemsstats åsidosättande av sin skyldighet att samarbeta med Olaf i beaktande när den överväger huruvida den ska återkräva de berörda beloppen genom att tillämpa finansiella korrigeringar för medlemsstaterna i enlighet med tillämplig unionsrätt.

- (23) Olaf har enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 möjlighet att ingå administrativa överenskommelser med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, till exempel sambandscentraler för bedrägeribekämpning, och med unionens institutioner, organ och byråer, för att fastställa formerna för samarbetet inom ramen för denna förordning, särskilt vad gäller överlämnandet av information och genomförandet av utredningar och eventuella uppföljningsåtgärder.
- (24) Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör ändras för att införa en skyldighet för ekonomiska aktörer att samarbeta med Olaf i enlighet med deras skyldigheter enligt förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 att bevilja tillgång för utförandet av kontroller och inspektioner på plats av lokaler, markområden, transportmedel och andra platser som används yrkesmässigt, och med kravet som anges i artikel 129 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ att varje person eller enhet som mottar medel från unionen ska samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, också i samband med Olafs utredningar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (25) Som en del av denna samarbetskyldighet bör Olaf kunna kräva att ekonomiska aktörer lämnar relevant information när de kan ha varit inblandade i det ärende som utreds eller kan förfoga över sådan information. När ekonomiska aktörer uppfyller sådana krav bör de inte vara skyldiga att lämna utsagor som innebär att de röjer sig själva, men de bör vara skyldiga att besvara frågor om sakförhållanden och tillhandahålla handlingar, även om denna information kan komma att användas mot dem eller mot en annan ekonomisk aktör för att fastställa förekomsten av olaglig verksamhet. För att säkerställa att utredningarna är effektiva mot bakgrund av rådande arbetsrutiner bör Olaf ha rätt att begära tillgång till information i privatägda enheter som används i arbetssyfte. Vad gäller Olaf bör tillgång ges på samma villkor och i samma omfattning som gäller för nationella kontrollmyndigheter, och endast om Olaf har rimliga skäl att anta att innehållet i dessa enheter kan vara relevant för utredningen, i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet, och bör endast omfatta information som är relevant för utredningen.

- (26) Ekonomiska aktörer bör ha möjlighet att använda något av de officiella språken i den medlemsstat där kontrollen äger rum och bör ha rätt att biträdas av en person enligt eget val, bland annat av externa juridiska ombud, vid kontroller och inspektioner på plats. Närvaro av ett juridiskt ombud bör dock inte utgöra ett rättsligt villkor för att kontroller och inspektioner på plats ska vara giltiga. För att säkerställa att kontrollerna och inspektionerna på plats är effektiva, särskilt när det gäller risken för att bevismaterial försvinner, bör Olaf kunna få tillgång till lokaler, markområden, transportmedel eller andra platser som används yrkesmässigt, utan att invänta att den ekonomiska aktören rådgör med sitt juridiska ombud. Olaf bör endast godta en kort rimlig försening i avvaktan på att det juridiska ombudet rådfrågas innan kontrollen och inspektionen på plats inleds. Alla sådana dröjsmål måste begränsas till ett strikt minimum.
- (27) För att säkerställa transparens vid genomförandet av kontroller och inspektioner på plats bör Olaf ge ekonomiska aktörer lämplig information om deras samarbetskyldighet och konsekvenserna av en vägran att samarbeta, och det förfarande som är tillämpligt, inbegripet förfarandegarantier.

(28) Vid interna och, vid behov, externa utredningar har Olaf tillgång till all relevant information som innehas av institutionerna, organen och byråerna. För att återspegla hur tekniken utvecklas är det, såsom föreslogs i kommissionens utvärderingsrapport, nödvändigt att förtydliga att sådan tillgång bör vara möjlig oavsett i vilken typ av medium den informationen eller datan lagras. Vid interna utredningar bör Olaf ha rätt att begära tillgång till information som innehas på privatägda enheter som används i arbetssyfte i situationer där Olaf har rimliga skäl att anta att innehållet kan vara relevant för utredningen. Det bör vara möjligt att villkora Olafs tillgång med särskilda villkor från den relevanta institutionen, organet eller byråerna. Sådan tillgång bör erhållas i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet och bör endast omfatta information som är relevant för utredningen. För att garantera en effektiv och konsekvent nivå på Olafs tillgång och en hög skyddsnivå vad gäller de berörda personernas grundläggande rättigheter bör unionens institutioner, organ och byråer säkerställa enhetlighet i de regler om tillgång till privatägda enheter som de olika institutionerna, organen och byråerna antar, i syfte att säkerställa likvärdiga villkor i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)¹.

¹ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

- (29) För en mer sammanhängande ram för Olafs utredningar bör de regler som är tillämpliga på interna och externa utredningar samordnas ytterligare, för att därigenom åtgärda vissa brister som identifierats i kommissionens utvärderingsrapport, där det inte är motiverat med avvikande regler. Exempelvis bör rapporter och rekommendationer som upprättas efter en extern utredning vid behov skickas till den institution, det organ eller den byrå som berörs så att den/det kan vidta lämpliga åtgärder, på samma sätt som vid interna utredningar. Om möjligt bör Olaf i enlighet med sitt uppdrag stödja den institution, det organ eller den byrå som berörs av uppföljningen av dess rekommendationer. Om Olaf inte inleder en extern utredning, bör Olaf kunna sända relevant information till medlemsstaternas myndigheter eller till institutioner, organ eller byråer, så att lämpliga åtgärder kan vidtas. Olaf bör sända sådan information där det beslutar att inte inleda en utredning trots att det föreligger skälig misstanke om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. Innan detta görs bör Olaf ta vederbörlig hänsyn till om detta kan hindra myndighetens pågående utredningar.

- (30) På grund av den stora mångfalden inom nationella institutionella ramverk bör medlemsstaterna, baserat på principen om lojalt samarbete, ha möjlighet att informera Olaf om vilka myndigheter som är behöriga att vidta åtgärder på rekommendation av Olaf, samt vilka myndigheter som behöver informeras, såsom av ekonomi-, statistik- eller övervakningsskäl, för att kunna utföra sina relevanta uppgifter. Sådana myndigheter kan inkludera nationella sambandscentraler för bedrägeribekämpning. I enlighet med domstolens fasta rättspraxis har de rekommendationer från Olaf som ingår i dess rapporter ingen bindande rättslig verkan på sådana myndigheter i medlemsstaterna eller på unionens institutioner, organ och byråer.
- (31) Olaf bör tilldelas de medel som krävs för att följa pengarnas väg, i syfte att avslöja det tillvägagångssätt som är typiskt för en stor del bedrägliga beteenden. Olaf kan erhålla bankkontouppgifter som är relevanta för dess utredningsverksamhet och som innehas av kreditinstitut i ett antal medlemsstater genom samarbete med och bistånd från de nationella myndigheterna. För att säkerställa en effektiv strategi i unionen, bör det i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 anges en skyldighet för de behöriga nationella myndigheterna att lämna uppgifter om bankkontouppgifter till Olaf, som en del av deras allmänna skyldighet att bistå Olaf. Medlemsstaterna bör anmäla de behöriga myndigheter genom vilka ett sådant samarbete ska äga rum till kommissionen. De nationella myndigheterna bör när de lämnar sådant bistånd till Olaf agera i enlighet med de villkor som gäller för de behöriga nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

- (32) För att skydda och efterleva rättssäkerhetsgarantier och grundläggande rättigheter bör kommissionen skapa en intern funktion i form av en tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier (*den tillsynsansvarige*), som med hänsyn till effektiv resursanvändning administrativt bör tillhöra övervakningskommittén och förses med tillräckliga resurser. Den tillsynsansvarige bör under fullständigt oberoende hantera klagomål, inbegripet från övervakningskommittén och Olaf och bör få tillgång till all den information som krävs för att genomföra sitt uppdrag.
- (33) En berörd person bör ha möjlighet att inge ett klagomål till den tillsynsansvarige avseende Olafs efterlevnad av rättssäkerhetsgarantier och även på grund av ett åsidosättande av de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar, särskilt åsidosättanden av förfarandekrav och grundläggande rättigheter. I detta syfte bör en mekanism för klagomål inrättas. Den tillsynsansvarige bör vara ansvarig för att utfärda rekommendationer med anledning av sådana klagomål och, vid behov, föreslå lösningar på de frågor som tagits upp i klagomålet. Den tillsynsansvarige bör behandla klagomålet genom ett skyndsamt och kontradiktoriskt förfarande och samtidigt ge Olaf möjlighet att fortsätta den pågående utredningen. Den tillsynsansvarige bör ge klaganden och Olaf möjlighet att inkomma med synpunkter på, eller att lösa, de frågor som tagits upp i klagomålet. Generaldirektören bör vidta de lämpliga åtgärder som är motiverade med anledning av den tillsynsansvariges rekommendation. Generaldirektören bör i vederbörligen motiverade fall ha möjlighet att avvika från den tillsynsansvariges rekommendationer. Skälen för detta bör fogas till den slutliga utredningsrapporten.

- (34) För att öka insynen och möjligheterna att utkräva ansvar bör den tillsynsansvarige rapportera om klagomålsmekanismen i sin årliga rapport. Den årliga rapporten bör särskilt inbegripa antalet inkomna klagomål, vilka typer av överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter som de gäller, vilka verksamheter som berörs och, om möjligt, de uppföljningsåtgärder som Olaf vidtagit.
- (35) Tidig överföring av information från Olaf i syfte att anta säkerhetsåtgärder är ett viktigt verktyg för att skydda unionens ekonomiska intressen. För att säkerställa ett nära samarbete på detta område mellan Olaf och institutioner, organ och byråer är det lämpligt att den sistnämnda har möjlighet att när som helst samråda med Olaf för att besluta om eventuella lämpliga säkerhetsåtgärder, inbegripet åtgärder för att säkra bevis.

- (36) Olafs rapporter utgör tillåten bevisning i administrativa eller rättsliga förfaranden på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som utformats av nationella administrativa inspektörer. Enligt kommissionens utvärderingsrapport säkerställer denna regel inte i tillräcklig utsträckning effektiviteten i Olafs verksamhet i vissa medlemsstater. För att öka ändamålsenligheten och enhetligheten i användningen av rapporter från Olaf, bör förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 föreskriva att sådana rapporter är tillåtliga i rättsliga förfaranden som inte är av straffrättslig karaktär inför nationella domstolar samt i administrativa förfaranden i medlemsstaterna. Regeln om likvärdighet med nationella administrativa inspektörers rapporter bör fortsättningsvis vara tillämplig i fråga om nationella rättsliga förfaranden av straffrättslig karaktär. Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör också föreskriva att Olafs rapporter är tillåtliga i administrativa och rättsliga förfaranden på unionsnivå.

(37) Sambandscentraler för bedrägeribekämpning i medlemsstaterna infördes genom förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 för att underlätta ett effektivt samarbete och utbyte av information, inbegripet utbyte av operativ information mellan Olaf och medlemsstaterna. Kommissionens utvärderingsrapport visade att sambandscentralerna på ett positivt sätt har bidragit till Olafs arbete. I kommissionens utvärderingsrapport fastställdes också behovet av att ytterligare klargöra rollen för dessa sambandscentraler för bedrägeribekämpning för att säkerställa att Olaf ges nödvändigt bistånd för att säkerställa att dess utredningar är effektiva, samtidigt som sambandscentralernas organisation och befogenheter överlämnas till respektive medlemsstat. I detta avseende bör sambandscentralerna för bedrägeribekämpning kunna ge eller samordna det bistånd som behövs för att Olaf ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt före, under eller i slutet av en extern eller intern utredning.

- (38) Olafs skyldighet att ge medlemsstater bistånd så att de kan samordna sina åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen är en central del av dess uppdrag att stödja gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater. Närmare regler bör fastställas för att underlätta Olafs samordningsverksamhet och dess samarbete på detta område med medlemsstaternas myndigheter, tredjeländer och internationella organisationer. Dessa regler bör inte påverka Olafs utövande av befogenheter som tilldelats kommissionen genom särskilda bestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen, särskilt rådets förordning (EG) nr 515/97¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013², samt samordningsverksamhet vad gäller de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (39) Det bör förtydligas att när medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet sambandscentraler för bedrägeribekämpning, samarbetar med Olaf eller andra behöriga myndigheter i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen, omfattas de alltjämt av nationell rätt.

¹ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (40) Det bör vara möjligt för sambandscentralerna för bedrägeribekämpning att i samband med samordningsverksamheten bistå Olaf, samt för sambandscentralerna för bedrägeribekämpning att samarbeta sinsemellan för att ytterligare stärka de tillgängliga samarbetsmekanismerna för att motverka bedrägerier.
- (41) Medlemsstaternas behöriga myndigheter, samt institutioner, organ och byråer, bör vidta de åtgärder som motiveras av en rekommendation från Olaf. I syfte att ge Olaf möjlighet att följa upp hur ärendena utvecklas bör medlemsstaterna, i de fall där Olaf har lämnat rättsliga rekommendationer till de nationella åklagarmyndigheterna i en medlemsstat, på Olafs begäran sända Olaf den nationella domstolens lagakraftvunna beslut. I syfte att till fullo upprätthålla rättsväsendets oberoende bör ett sådant översändande ske först när de relevanta rättsliga förfarandena slutgiltigt har avslutats och domstolens lagakraftvunna beslut har offentliggjorts.
- (42) För att komplettera de förfaranderegler för genomförandet av utredningar som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör Olaf utarbeta riktlinjer för de utredningsförfaranden som Olafs personal ska följa.

- (43) Det bör klargöras att Olaf får delta i gemensamma utredningsgrupper som inrättats i enlighet med unionsrätten och att Olaf har rätt att utbyta operativ information som erhålls i det sammanhanget. Användningen av sådan information ska omfattas av de villkor och skyddsåtgärder som föreskrivs i den unionsrätt som ligger till grund för inrättandet av de gemensamma utredningsgrupperna. När Olaf deltar i sådana gemensamma utredningsgrupper har Olaf en stödjande roll och intar rollen som partner, med förbehåll för de rättsliga begränsningar som kan finnas inom unionsrätten och nationell rätt.
- (44) Senast fem år efter den dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 i förordning (EU) 2017/1939 bör kommissionen utvärdera tillämpningen av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, och särskilt effektiviteten i samarbetet mellan Olaf och myndigheten, i syfte att avgöra huruvida ändringar är påkallade mot bakgrund av erfarenheterna från det samarbetet och kommissionen bör, vid behov, lägga fram ett nytt och omfattande lagstiftningsförslag senast två år efter utvärderingen.

- (45) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen genom att anpassa Olafs verksamhet till inrättandet av myndigheten och genom att öka effektiviteten i Olafs utredningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå genom antagande av regler som reglerar förbindelserna mellan Olaf och myndigheten för att öka effektiviteten i Olafs utredningar i unionen, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (46) Denna förordning innebär inte någon inskränkning av medlemsstaternas befogenheter och ansvar att vidta åtgärder för att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

- (47) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹ och avgav ett yttrande den 23 juli 2018².
- (48) Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

² EUT C ...

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

”d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679*,

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725**.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Olaf ska upprätta och upprätthålla en nära förbindelse med myndigheten, som inrättats inom ramen för ett fördjupat samarbete genom rådets förordning (EU) 2017/1939*. Den förbindelsen ska grundas på ömsesidigt samarbete, informationsutbyte, komplementaritet och undvikande av dubbelarbete. Den ska särskilt säkerställa att alla tillgängliga medel används för att skydda unionens ekonomiska intressen genom att deras respektive mandat kompletterar varandra samt stöd från Olaf till myndigheten.

* Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaternas behöriga myndigheter och institutionerna, organen och byråerna får ingå administrativa överenskommelser med Olaf för tillämpningen av denna förordning. De administrativa överenskommelserna får särskilt avse överlämnandet av information, genomförandet av utredningar och uppföljningsåtgärder.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 3 ska ersättas med följande:

”3. *bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen*: samma mening som dessa ord har i relevanta unionsakter och begreppet *annan olaglig verksamhet* ska inbegripa oegentligheter enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.”

b) Led 4 ska ersättas med följande:

”4. *administrativa utredningar (utredningar)*: alla inspektioner, kontroller eller andra åtgärder som Olaf vidtar i enlighet med artiklarna 3 och 4, för att nå de mål som anges i artikel 1 och, när det är nödvändigt, konstatera oriktigheter i verksamheter som kontrolleras; dessa utredningar ska inte påverka Europeiska åklagarmyndighetens eller medlemsstaternas befogenheter att inleda och genomföra straffrättsliga förfaranden.”

c) Följande led ska läggas till:

”8. *ledamot av en institution*: en ledamot av Europaparlamentet, en medlem i Europeiska rådet, en företrädare för en medlemsstat på ministernivå i rådet, en ledamot av kommissionen, en ledamot av Europeiska unionens domstol (domstolen), en medlem i Europeiska centralbankens råd eller en ledamot av revisionsrätten, med avseende på deras skyldigheter enligt unionsrätten vid utförandet av sina uppgifter i denna egenskap.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”*Artikel 3*

Externa utredningar

1. Inom de områden som avses i artikel 1 ska Olaf utföra kontroller och inspektioner på plats i medlemsstaterna och, i enlighet med gällande avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd samt andra gällande rättsliga instrument, i tredjeländer och i internationella organisationers lokaler.

2. Olaf ska utföra kontroller och inspektioner på plats i enlighet med denna förordning och, i den utsträckning detta inte omfattas av denna förordning, i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.
3. Ekonomiska aktörer ska samarbeta med Olaf i samband med dess utredningar. Olaf får begära skriftlig och muntlig information, inklusive genom intervjuer.
4. Om, i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, den berörda ekonomiska aktören underkastar sig en kontroll och inspektion på plats som bemyndigats enligt denna förordning, ska artikel 2.4 i förordning (Euratom, EG) nr 2988/95, artikel 6.1 tredje stycket i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och artikel 7.1 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 inte vara tillämpliga i den mån dessa bestämmelser kräver överensstämmelse med nationell rätt och kan begränsa Olafs tillgång till information och dokumentation samma villkor som de som gäller för nationella administrativa inspektörer.

5. På Olafs begäran ska den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, utan onödigt dröjsmål, förse Olafs anställda med det bistånd som behövs för att de ändamålsenligt ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med det skriftliga bemyndigande som avses i artikel 7.2.

Den berörda medlemsstaten ska i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 säkerställa att Olafs anställda får tillgång till all information, alla handlingar och alla uppgifter som rör utredningsföremålet och som krävs för att kontrollerna och inspektionerna på plats ska kunna utföras ändamålsenligt och effektivt, och att personalen kan ta handlingar eller uppgifter i förvar för att säkerställa att det inte föreligger en risk för att de går förlorade. Om privatägda enheter används i arbetssyfte kan dessa enheter bli föremål för inspektion av Olaf. Sådana föremål ska bli föremål för inspektion av Olaf endast på samma villkor och i samma utsträckning som nationella kontrollmyndigheter får utreda privatägda enheter, och om Olaf har rimliga skäl att anta att deras innehåll kan vara relevant för utredningen.

6. Om Olafs anställda konstaterar en ekonomisk aktörs vägran att genomgå en kontroll och en inspektion på plats som bemyndigats enligt denna förordning, nämligen om en att ekonomisk aktör vägrar att bevilja Olaf nödvändig tillgång till sina lokaler eller andra platser som används yrkesmässigt, döljer information eller förhindrar någon verksamhet som Olaf måste utföra under en kontroll eller en inspektion på plats, ska de berörda myndigheterna, inbegripet, när det är lämpligt, den berörda medlemsstatens brottsbekämpande myndigheter, lämna Olafs anställda nödvändigt bistånd för att göra det möjligt för Olaf att genomföra kontrollen och inspektionen på plats på ett ändamålsenligt sätt och utan onödigt dröjsmål.

När bistånd ges i enlighet med denna punkt eller punkt 5, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaterna agera i enlighet med nationella förfaranderegler som är tillämpliga på den berörda behöriga myndigheten. Om sådant bistånd förutsätter bemyndigande från en rättslig myndighet i enlighet med nationell rätt ska en ansökan om sådant tillstånd göras.

7. Olaf ska utföra kontrollerna och inspektionerna på plats med uppvisande av ett skriftligt bemyndigande enligt artikel 7.2. Olaf ska, senast när kontrollen och inspektionen på plats inleds, informera den berörda ekonomiska aktören om vilket förfarande som är tillämpligt på kontrollen och inspektionen på plats, inklusive de tillämpliga förfarandegarantierna och den ekonomiska aktörens skyldighet att samarbeta.

8. Vid utövandet av sina tilldelade befogenheter ska Olaf uppfylla de rättssäkerhetsgarantier som föreskrivs i denna förordning och i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96. Vid genomförandet av en kontroll och inspektion på plats ska den berörda ekonomiska aktören ha rätt att inte lämna förklaringar som innebär att de röjer sig själva och att biträdas av en person enligt den ekonomiska aktörens eget val. När förklaringar lämnas under en kontroll och inspektion på plats ska den ekonomiska aktören ges möjlighet att använda vilket som helst av de officiella språken i den medlemsstat där den ekonomiska aktören befinner sig. Rätten att biträdas av en person enligt eget val ska inte hindra att Olaf ges tillträde till den ekonomiska aktörens lokaler, och ska inte i onödan försena inledandet av kontrollen och inspektionen på plats.
9. Om en medlemsstat inte samarbetar med Olaf i enlighet med punkterna 5 och 6 får kommissionen tillämpa relevanta bestämmelser i unionsrätten för att återkräva de medel som är relaterade till den kontroll och inspektion på plats som saken gäller.

10. Inom ramen för sina utredande uppgifter ska Olaf utföra kontroller och inspektioner i medlemsstaterna enligt artikel 9.1 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 och de sektorsvisa regler som avses i artikel 9.2 i den förordningen, och, i tredjeländer och i internationella organisationers lokaler, i enlighet med gällande avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd samt andra gällande rättsliga instrument.
11. Under en extern utredning har Olaf rätt till tillgång till all relevant information och alla relevanta uppgifter, oavsett i vilken form dessa lagras, som innehas av institutionerna, organen eller byråerna avseende utredningsföremålet, och som behövs för att fastställa förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I det avseendet ska artikel 4.2 och 4.4 tillämpas.
12. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12c.1 får Olaf, om Olaf innan ett beslut om inledande av en extern utredning har fattats hanterat information som tyder på förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, informera de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samt vid behov berörda institutioner, organ eller byråer.

Utan hinder av de sektorsvisa regler som avses i artikel 9.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas, i vilka Olaf får delta, i enlighet med nationell rätt. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på begäran informera Olaf om vilka åtgärder som har vidtagits och vilka resultat den information som avses i första stycket i denna punkt har gett.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

”1. Utredningar inom institutionerna, organen och byråerna inom de områden som avses i artikel 1 ska utföras i enlighet med denna förordning och de beslut som antagits av relevant institution, organ eller byrå (*interna utredningar*).

2. I samband med interna utredningar

- a) ska Olaf ha rätt till omedelbar och oanmäld tillgång till all relevant information och alla relevanta uppgifter som gäller frågan under utredning, oavsett i vilken typ av medium dessa lagras, som innehas av institutionerna, organen och byråerna, till vilkas lokaler Olaf dessutom ska ha tillträde; om privatägda enheter används i arbetssyfte kan dessa enheter bli föremål för inspektion av Olaf. Olaf ska underställa sådana enheter inspektion endast i den utsträckning som enheterna används i arbetssyfte, i enlighet med de villkor som fastställs i de beslut som antagits av relevant institution, organ eller byrå, och om Olaf har rimliga skäl att anta att deras innehåll kan vara relevant för utredningen;

Olaf ska ha befogenhet att kontrollera institutionernas, organens och byråernas bokföring. Olaf får kopiera och begära utdrag ur alla handlingar och ur innehållet i all datorbaserad information som institutionerna, organen och byråerna innehar och kan vid behov ta sådana handlingar eller uppgifter i förvar för att säkerställa att det inte föreligger en risk för att de går förlorade,

- b) får Olaf begära såväl muntlig information, bland annat genom intervjuer, som skriftlig information från tjänstemän, övriga anställda, ledamöter av institutioner eller organ, chefer för byråer eller anställda, vilken noggrant ska dokumenteras i enlighet med tillämpliga unionsregler om sekretesskydd och dataskydd.
3. I enlighet med samma regler och villkor som föreskrivs i artikel 3 får Olaf utföra kontroller och inspektioner på plats i ekonomiska aktörers lokaler för att få tillgång till relevant information om föremålet för utredningen inom institutionerna, organen och byråerna.
 4. Institutionerna, organen och byråerna ska informeras när Olafs anställda utför en intern utredning i deras lokaler, tar del av handlingar eller uppgifter eller begär annan information som de innehar. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10 och 11 får Olaf när som helst till den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån överlämna information som har inhämtats i samband med interna utredningar.”

b) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12c.1 får Olaf, om Olaf innan ett beslut om inledande av en intern utredning har fattats hanterat information som tyder på förekomsten av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, informera den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån. Den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån ska på begäran informera Olaf om de åtgärder som vidtagits och om de resultat informationen har gett.”

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

- ”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12d får generaldirektören inleda en utredning när det föreligger skäligen misstanke, som även kan vara grundad på information från tredje part eller anonymt lämnad information, om att det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Vid beslutet om att inleda utredningen får hänsyn tas till att Olafs resurser ska utnyttjas effektivt och att de resurser som används ska stå i proportion till saken. Vid interna utredningar ska särskild hänsyn tas till vilken institution, vilket organ eller vilken byrå som på bästa sätt kan genomföra dem, med särskild tanke på omständigheterna, ärendets faktiska eller potentiella ekonomiska följder och sannolikheten för eventuell rättslig uppföljning.
2. Beslut att inleda en utredning ska fattas av generaldirektören, antingen på eget initiativ eller på begäran av en av unionens institutioner, organ eller byråer eller av en medlemsstat.

3. När generaldirektören överväger huruvida en intern utredning ska inledas eller inte till följd av en begäran som avses i punkt 2, eller när Olaf genomför interna utredningar, får de berörda institutionerna, organen eller byråerna inte samtidigt inleda egna utredningar av samma omständigheter, om inte annat överenskommits med Olaf.

Denna punkt ska inte tillämpas på utredningar som Europeiska åklagarmyndigheten utför i enlighet med förordning (EU) 2017/1939.”

- b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

- ”5. Om generaldirektören beslutar att inte inleda en utredning får denne utan dröjsmål överlämna relevant information, beroende på vad som är lämpligt, till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, så att lämpliga åtgärder kan vidtas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, eller till den institution, det organ eller den byrå som berörs, så att lämpliga åtgärder kan vidtas i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna för institutionen, organet eller byrån. Olaf ska, om det är lämpligt, tillsammans med institutionen, organet eller byrån fastställa lämpliga åtgärder för att skydda källans identitet och ska, om det är nödvändigt, begära information om de åtgärder som vidtagits.

6. Om generaldirektören beslutar att inte inleda en utredning, trots att det föreligger skälig misstanke om att det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, ska denne utan dröjsmål överlämna den information som avses i punkt 5.”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Generaldirektören ska leda utredningsarbetet på grundval av, när det är lämpligt, skriftliga instruktioner. Utredningarna ska genomföras under generaldirektörens ledning av anställda vid Olaf som denne utsett. Generaldirektören ska inte personligen genomföra konkreta utredningsåtgärder.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ge de anställda vid Olaf det bistånd som behövs för att de ska kunna utföra sina uppdrag i enlighet med denna förordning ändamålsenligt och utan onödigt dröjsmål. När sådant bistånd lämnas, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter agera i enlighet med på dem tillämpliga nationella förfaranderegler.

3a. I frågor som är under utredning ska de relevanta behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på Olafs skriftligen förklarade begäran och i enlighet med samma villkor som de som gäller för de nationella behöriga myndigheterna, förse Olaf med följande:

- a) Information tillgänglig i de centraliserade automatiserade mekanismer som avses i artikel 32a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849*.
- b) Transaktionsregister, om det är absolut nödvändigt i samband med utredningen.

Olafs begäran ska inbegripa en motivering av åtgärdens lämplighet och proportionalitet med hänsyn till arten på och allvaret i de frågor som är föremål för utredning. En sådan begäran ska bara avse den information som avses i första stycket a och b.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de relevanta behöriga myndigheterna vad gäller första stycket a och b.

- 3b. Institutionerna, organen och byråerna ska säkerställa att deras tjänstemän, övriga anställda, ledamöter, chefer eller anställda lämnar Olaf det bistånd som krävs för att de anställda vid Olaf ska kunna fullgöra sina uppgifter effektivt och utan onödigt dröjsmål.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

- c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) All information som skulle kunna hjälpa den institution, det organ eller den byrå som berörs att besluta vilka lämpliga administrativa säkerhetsåtgärder som ska vidtas för att skydda unionens ekonomiska intressen.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Den institution, det organ eller den byrå som berörs får när som helst samråda med Olaf för att, i nära samarbete med Olaf, vidta lämpliga säkerhetsåtgärder, inbegripet åtgärder för att säkra bevismaterial. Den institution, det organ eller den byrå som berörs ska utan dröjsmål informera Olaf om eventuella säkerhetsåtgärder som vidtas.”

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Om en utredning inte kan avslutas inom tolv månader från det att den inleddes ska generaldirektören vid utgången av den tolv månadersperioden och därefter var sjätte månad rapportera till övervakningskommittén, och ange skälen till det och, när det är lämpligt, de åtgärder som planeras för att skynda på utredningen.”

7. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Skyldighet att informera Olaf

1. Inom de områden som avses i artikel 1 ska institutionerna, organen och byråerna utan dröjsmål till Olaf överlämna all information som kan ha samband med eventuella fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

När institutionerna, organen och byråerna rapporterar till Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2017/1939 får de uppfylla den skyldighet som fastställs i första stycket i denna punkt genom att överlämna en kopia till Olaf av den rapport som sänts till Europeiska åklagarmyndigheten.

2. Institutionerna, organen och byråerna och, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, medlemsstaternas behöriga myndigheter, ska på begäran av Olaf eller på eget initiativ till Olaf utan dröjsmål överlämna eventuella handlingar eller information som de innehar och som rör någon av Olafs pågående utredningar.

Innan en utredning inleds ska de, på Olafs skriftligen förklarade begäran, överlämna eventuella handlingar eller uppgifter som de innehar och som är nödvändiga för att bedöma påståendena eller tillämpa de kriterier som krävs för att inleda en utredning i enlighet med artikel 5.1.

3. Institutionerna, organen och byråerna och, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, medlemsstaternas behöriga myndigheter, ska på begäran av Olaf eller på eget initiativ till Olaf utan dröjsmål överlämna eventuell annan information, handlingar eller uppgifter som anses relevanta, som de innehar och som rör bekämpningen av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
4. Denna artikel ska inte gälla för Europeiska åklagarmyndigheten när det gäller brott i fråga om vilka myndigheten skulle kunna utöva sin befogenhet i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2017/1939.

Detta påverkar inte Europeiska åklagarmyndighetens möjlighet att lämna relevant information till Olaf om ärenden i enlighet med artiklarna 34.8, 36.6, 39.4, 101.3 och 101.4 i förordning (EU) 2017/1939.

5. Bestämmelserna om överlämnande av information i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010* ska inte påverkas.

* Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”De krav som avses i andra och tredje styckena ska inte tillämpas på inhämtande av förklaringar inom ramen för kontroller och inspektioner på plats. De rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 3.7 och artikel 3.8 ska gälla den berörda personen, särskilt rätten att biträdas av en person enligt eget val.”

- b) I punkt 4 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”I detta syfte ska Olaf till den berörda personen sända en anmodan att yttra sig, antingen skriftligen eller vid en intervju med anställda som Olaf utsett. Den anmodan ska inbegripa en sammanfattning av omständigheter som rör den berörda personen och de uppgifter som krävs enligt artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725, och ska ange tidsfristen för att yttra sig, vilken ska vara minst tio arbetsdagar från det att anmodan att yttra sig har mottagits. Denna tidsfrist får förkortas om den berörda personen uttryckligen samtycker till det eller av välmotiverade skäl avseende utredningens brådskande natur. Den slutliga utredningsrapporten ska hänvisa till sådana eventuella yttranden.

I vederbörligen motiverade fall när utredningssekretessen eller en pågående eller framtida brottsutredning av Europeiska åklagarmyndigheten eller en nationell rättslig myndighet måste skyddas får generaldirektören, i tillämpliga fall efter samråd med Europeiska åklagarmyndigheten eller den berörda nationella rättsliga myndigheten, avvakta med att fullgöra skyldigheten att bjuda in den berörda personen att yttra sig.”

9. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 9a

Tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier

1. En tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier (*den tillsynsansvarige*) ska utnämnas av kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i punkt 2, för en mandatperiod på fem år som inte kan förlängas. Vid den mandatperiodens utgång ska den tillsynsansvarige sitta kvar till dess en ersättare har utnämnts.
2. Den tillsynsansvarige ska administrativt tillhöra övervakningskommittén. Övervakningskommitténs sekretariat ska förse den tillsynsansvarige med allt nödvändigt administrativt och rättsligt stöd.
3. Kommissionen ska, från sin godkända budget, till övervakningskommittén avsätta den personal och de finansiella medel som den tillsynsansvarige behöver.
4. Efter en ansökningsomgång i *Europeiska unionens officiella tidning* ska kommissionen upprätta en förteckning över kandidater med lämpliga kvalifikationer för tjänsten som tillsynsansvarig. Efter samråd med Europaparlamentet och rådet ska kommissionen utnämna den tillsynsansvarige.

5. Den tillsynsansvarige ska ha nödvändig kompetens och erfarenhet på området för rättssäkerhetsgarantier.
6. Den tillsynsansvarige ska fullgöra sina uppgifter under fullständigt oberoende, inbegripet från Olaf och övervakningskommittén, och ska inte begära eller ta emot instruktioner från någon i sin tjänsteutövning.
7. Om den tillsynsansvarige inte längre uppfyller villkoren för att kunna utföra sina uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse, får Europaparlamentet, rådet och kommissionen i samförstånd avsätta denne.
8. I enlighet med den mekanism som avses i artikel 9b ska den tillsynsansvarige övervaka Olafs efterlevnad av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 samt de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar. Den tillsynsansvarige ska ansvara för handläggningen av de klagomål som avses i artikel 9b.
9. Den tillsynsansvarige ska årligen rapportera till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övervakningskommittén och Olaf om utövandet av denna funktion. Den tillsynsansvarige får inte hänvisa till enskilda ärenden under utredning och ska säkerställa utredningssekretessen även efter det att utredningarna har avslutats. Den tillsynsansvarige ska rapportera till övervakningskommittén om eventuella systemproblem som uppstår till följd av den tillsynsansvariges rekommendationer.

Artikel 9b

Klagomålsmekanism

1. En person som berörs av en utredning av Olaf ska ha rätt att lämna in ett klagomål till den tillsynsansvarige avseende Olafs efterlevnad av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 samt med anledning av en överträdelse av de regler som är tillämpliga på Olafs utredningar, särskilt överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter. Om ett klagomål lämnas in ska detta inte ha någon suspensiv verkan på genomförandet av den utredning som är föremål för klagomålet.
2. Klagomål ska lämnas in inom en månad från det att klaganden får kännedom om de relevanta omständigheter som utgör en påstådd överträdelse av rättssäkerhetsgarantierna eller de regler som avses i punkt 1 i denna artikel. De ska under alla förhållanden inte lämnas in senare än en månad efter det att utredningen avslutats.

Klagomål som rör den tidsfrist som avses i artikel 9.2 och 9.4 ska dock lämnas in före utgången av den tidsfrist på tio dagar som avses i de bestämmelserna.

3. Den tillsynsansvarige ska informera Olafs generaldirektör omedelbart vid mottagande av ett klagomål.

Inom tio arbetsdagar från dagen för mottagande ska den tillsynsansvarige avgöra om punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

Om punkterna 1 och 2 är uppfyllda ska den tillsynsansvarige anmoda Olaf att vidta åtgärder för att lösa klagomålet och informera den tillsynsansvarige om detta inom 15 arbetsdagar.

Om punkterna 1 och 2 inte är uppfyllda, ska den tillsynsansvarige avsluta ärendet och informera klaganden utan dröjsmål.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska Olaf till den tillsynsansvarige översända all information som denne behöver för att kunna bedöma huruvida klagomålet är motiverat samt information för att lösa klagomålet och göra det möjligt för den tillsynsansvarige att utfärda en rekommendation.

5. Den tillsynsansvarige ska utfärda en rekommendation för hur man ska lösa de frågor som tas upp i klagomålet utan dröjsmål och under alla förhållanden inom två månader från det att Olaf informerat den tillsynsansvarige om vilka åtgärder Olaf har vidtagit för att lösa frågan. Om informationen inte mottagits inom den tidsfrist på 15 dagar som avses i punkt 3 tredje stycket, ska den tillsynsansvarige utfärda en rekommendation inom två månader från utgången av den tidsfristen.

I undantagsfall får den tillsynsansvarige besluta att förlänga perioden för rekommendationens utfärdande med ytterligare 15 kalenderdagar. Den tillsynsansvarige ska skriftligen informera generaldirektören om skälen för denna förlängning.

Den tillsynsansvarige får rekommendera att Olaf ändrar eller drar tillbaka sina rekommendationer eller rapporter med anledning av en överträdelse av de rättssäkerhetsgarantier som avses i artikel 9 eller de regler som är tillämpliga på utredningar av Olaf, särskilt överträdelser av förfarandekrav och grundläggande rättigheter.

Innan den tillsynsansvarige utfärdar en rekommendation ska denne inhämta övervakningskommitténs yttrande.

Den tillsynsansvarige ska inge rekommendationen till Olaf och informera klaganden om detta.

Om den tillsynsansvarige inte utfärdar någon rekommendation inom de tidsfrister som anges i denna punkt, ska denne anses ha avskrivit klagomålet utan rekommendation.

6. Den tillsynsansvarige ska behandla klagomålet genom ett kontradiktoriskt förfarande utan att ingripa i den pågående utredningen.

Den tillsynsansvarige får även be vittnen att lämna skriftliga eller muntliga förklaringar som den tillsynsansvarige anser relevanta för att bedöma fakta. Vittnen får neka att lämna sådana förklaringar.

7. Generaldirektören ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med rekommendationen. Om generaldirektören beslutar att inte följa den tillsynsansvariges rekommendation, ska Generaldirektören meddela den klagande och den tillsynsansvarige huvudskälen för det beslutet, om inte ett sådant meddelande skulle påverka den pågående utredningen. Generaldirektören ska ange skälen för att inte följa den tillsynsansvariges rekommendation i en not fogad till den slutliga utredningsrapporten.
8. Klagomålsmekanismen enligt den här artikeln påverkar inte de möjligheter till prövning som föreskrivs i fördragen, inbegripet talan om skadeersättning.

9. Generaldirektören får begära att den tillsynsansvarige yttrar sig i alla frågor som rör rättssäkerhetsgarantier eller grundläggande rättigheter som faller inom den tillsynsansvariges uppdrag, inbegripet ett beslut att senarelägga information till den berörda personen enligt artikel 9.3. Generaldirektören ska i en sådan begäran ange inom vilken tidsfrist den tillsynsansvarige ska svara.
10. Utan att det påverkar de tidsfrister som anges i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna ska generaldirektören – när denne har mottagit ett klagomål från en tjänsteman eller annan anställd i unionen i enlighet med artikel 90a i tjänsteföreskrifterna och tjänstemannen eller den anställde har lämnat in ett klagomål till den tillsynsansvarige i samma fråga – invänta den tillsynsansvariges rekommendation innan han eller hon besvarar klagomålet.
11. Den tillsynsansvarige ska, efter att ha hört övervakningskommittén, anta genomförandebestämmelser för handläggning av klagomål.

Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt innehålla närmare regler avseende

- a) inlämnandet av klagomål,
- b) informationsutbytet mellan övervakningskommittén, den tillsynsansvarige och generaldirektören,

- c) förfarandet för Olafs hantering av de frågor som tas upp i ett klagomål,
- d) behandlingen av ett klagomål genom ett kontradiktoriskt förfarande i enlighet med punkt 6 första stycket,
- e) utfärdandet och delgivningen av den tillsynsansvariges rekommendation,
- f) vederbörligen motiverade fall där generaldirektören får avvika från den tillsynsansvariges rekommendation och det förfarande som ska följas i dessa fall.”

10. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

”3a. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937* ska tillämpas på rapporter om bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen och på skyddet av personer som rapporterar om sådana överträdelser.

- 3b. När Olaf rekommenderar en rättslig uppföljning, och utan att visselblåsares och uppgiftslämnares rätt till sekretess påverkas, samt i enlighet med de tillämpliga reglerna för sekretess och skydd av personuppgifter, får den berörda personen begära att Olaf tillhandahåller den rapport som upprättats i enlighet med artikel 11, i den mån den avser den berörda personen. Olaf ska utan dröjsmål informera alla mottagare av den rapporten om begäran, och ska bevilja tillgång till rapporten endast om mottagarna ger sitt uttryckliga samtycke. Mottagarna ska svara inom en period på 12 månader från mottagandet av begäran. Om inga invändningar gjorts under perioden ska Olaf bevilja tillgång.

Den behöriga myndigheten får även bemyndiga Olaf att bevilja tillgång innan denna period har löpt ut.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).”

- b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Olaf ska utse ett dataskyddsombud i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) 2018/1725.”

11. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Rapporten ska, när så är lämpligt, åtföljas av rekommendationer från generaldirektören om åtgärder som ska vidtas. Dessa rekommendationer ska när så är lämpligt ange disciplinära, administrativa, ekonomiska eller rättsliga åtgärder som ska vidtas av institutioner, organ och byråer och av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, och ska särskilt ange de uppskattade belopp som ska återkrävas, och den preliminära juridiska innebörden av de omständigheter som konstaterats.”

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Vid upprättande av de rapporter och rekommendationer som avses i punkt 1 ska relevanta bestämmelser i unionsrätten och, i den mån den är tillämplig, i den berörda medlemsstatens nationella rätt beaktas.

Rapporter som har upprättats på grundval av första stycket, tillsammans med all stödjande bevisning som bifogas rapporterna, ska utgöra tillåten bevisning

a) i rättsliga förfaranden som inte är av straffrättslig karaktär inför nationella domstolar och i administrativa förfaranden i medlemsstaterna.

- b) i straffrättsliga förfaranden i den medlemsstat där det visar sig nödvändigt att använda dem, på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ska bedömas enligt samma regler som de som gäller för administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ha samma bevisvärde som sådana rapporter.
- c) i rättsliga förfaranden inför domstolen och vid administrativa förfaranden i institutioner, organ eller byråer.

Medlemsstaterna ska till Olaf anmäla eventuella regler i nationell rätt som är relevanta för tillämpningen av andra stycket b.

Vad avser andra stycket b ska medlemsstaterna på Olafs begäran sända lagakraftvunna beslut från de nationella domstolarna till Olaf, när det relevanta rättsliga förfarandet slutligt har avslutats och när domstolens lagakraftvunna beslut har offentliggjorts.

Domstolens och de nationella domstolarnas och de inom administrativa och straffrättsliga förfaranden behöriga myndigheternas befogenheter att fritt utvärdera de av Olaf upprättade rapporternas bevisvärde ska inte påverkas av denna förordning.

- 2a. Olaf ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en jämn kvalitet på de rapporter och rekommendationer som avses i punkt 1.
 3. Rapporter och rekommendationer som upprättas efter en extern utredning och eventuella relevanta handlingar som har anknytning till denna ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, i enlighet med reglerna om externa utredningar, och, om så krävs, till den institution, det organ eller den byrå som berörs. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och, om tillämpligt, institutionen, organet eller byrån ska vidta de åtgärder som resultaten av den externa utredningen påkallar och ska rapportera om detta till Olaf inom den tidsfrist som Olaf fastställt i de rekommendationer som åtföljer utredningsrapporten, och även på begäran av Olaf. Medlemsstaterna får till Olaf anmäla vilka nationella myndigheter som är behöriga att behandla sådana rapporter, rekommendationer och handlingar.”
- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:
- ”5. När den rapport som upprättas efter en intern utredning tyder på omständigheter som kan leda till straffrättsliga förfaranden ska den informationen, tillsammans med rekommendationerna, utan dröjsmål överlämnas till den berörda medlemsstatens rättsliga myndigheter, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 12c och 12d.

På begäran av Olaf ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inom en tidsfrist som fastställs i rekommendationerna, till Olaf sända information om vilka eventuella åtgärder som vidtagits, och i tillämpliga fall skälen till att rekommendationerna inte genomförts, efter det att Olaf har översänt information i enlighet med första stycket i den här punkten.”

d) Punkt 6 ska utgå.

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Om en uppgiftslämnare försett Olaf med information som lett till en utredning ska Olaf meddela uppgiftslämnaren om att utredningen har avslutats, om Olaf inte anser att detta kan skada den berörda personens rättmätiga intressen och utredningens effektivitet och de åtgärder som ska vidtas efter denna, eller eventuella sekretesskrav.”

12. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10 och 11 i den här förordningen eller bestämmelserna i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Olaf till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna överlämna information som har inhämtats i samband med externa utredningar i rätt tid så att de kan vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sin nationella rätt. Olaf får också överlämna sådan information till den institution, det organ eller den byrå som berörs.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska, i den mån nationell rätt inte förhindrar detta, utan dröjsmål, och under alla förhållanden inom 12 månader från mottagandet av den information som har överlämnats till dem i enlighet med den här artikeln, informera Olaf om de åtgärder som vidtagits på grund av den informationen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Olaf får sända relevant information till Eurofiscnätverket, som inrättades genom förordning (EU) nr 904/2010. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc får överföra relevant information från Eurofiscnätverket till Olaf i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010.”

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 12a

Sambandscentraler för bedrägeribekämpning

1. Varje medlemsstat ska, med avseende på tillämpningen av denna förordning, utse en enhet (*sambandscentralen för bedrägeribekämpning*) som ska underlätta effektivt samarbete och utbyte av information, inbegripet operativ information, med Olaf. Om det är lämpligt, i enlighet med nationell rätt, får sambandscentralen för bedrägeribekämpning betraktas som en behörig myndighet vid tillämpningen av denna förordning.

2. På begäran av Olaf ska sambandscentralerna för bedrägeribekämpning, innan ett beslut har fattats om huruvida en utredning ska inledas eller ej, samt under eller efter en utredning, lämna eller samordna nödvändigt bistånd, så att Olaf kan utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Sådant bistånd ska bland annat omfatta särskilt bistånd från behöriga myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 3.5, 3.6, 7.3, 8.2 och 8.3.
3. Sambandscentralerna för bedrägeribekämpning får på begäran bistå Olaf, så att Olaf kan utföra samordningsverksamhet i enlighet med artikel 12b, inklusive, när så är lämpligt, övergripande samarbete och utbyte av information mellan sambandscentraler för bedrägeribekämpning.

Artikel 12b

Samordningsverksamhet

1. På grundval av artikel 1.2 får Olaf organisera och underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna, institutioner, organ och byråer samt, i enlighet med avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd och andra gällande rättsliga instrument, myndigheter i tredjeland och internationella organisationer. I syfte att skydda unionens ekonomiska intressen får de deltagande myndigheterna och Olaf samla in, analysera och utbyta information, inbegripet operativ information. De anställda vid Olaf får ge vägledning till behöriga myndigheter som genomför utredningsåtgärder på deras begäran. Artiklarna 6, 7.6, 7.7, 8.3 och 10 ska tillämpas.
2. Olaf ska, när så är lämpligt, upprätta en rapport om den samordningsverksamhet som utförts och vidarebefordra den till behöriga myndigheter i medlemsstaterna och de institutioner, organ och byråer som berörs.

3. Denna artikel ska tillämpas utan att den påverkar Olafs utövande av kommissionens befogenheter i särskilda bestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen.
4. Olaf får delta i gemensamma utredningsgrupper som inrättats i enlighet med tillämplig unionsrätt och inom den ramen utbyta operativ information som erhållits i enlighet med denna förordning.

Artikel 12c

Rapportering av brottsliga handlingar till Europeiska åklagarmyndigheten

1. Olaf ska utan onödigt dröjsmål till Europeiska åklagarmyndigheten överlämna en rapport om alla brottsliga handlingar avseende vilka myndigheten kan utöva sin behörighet i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2017/1939. Rapporten ska sändas utan onödigt dröjsmål före eller under en utredning som utförs av Olaf.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska minst innehålla en beskrivning av sakförhållandena, däribland en bedömning av den skada som förorsakats eller som sannolikt kommer att förorsakas, möjlig brottsrubricering och alla tillgängliga uppgifter om potentiella brottsoffer, misstänkta eller andra inblandade personer.

3. Olaf ska inte vara skyldig att rapportera uppenbart ogrundade påståenden till Europeiska åklagarmyndigheten.
4. Om den information som Olaf mottagit inte innehåller de uppgifter som anges i punkt 2 i denna artikel, och Olaf inte håller på med en utredning, får den göra en preliminär utvärdering av påståendena. Utvärderingen ska utföras utan dröjsmål och under alla förhållanden inom två månader från mottagandet av informationen. Vid denna utvärdering ska artiklarna 6 och 8.2 tillämpas. Efter denna inledande utvärdering ska Olaf rapportera eventuella brottsliga handlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln till Europeiska åklagarmyndigheten.
5. När en brottslig handling som avses i punkt 1 i den här artikeln framkommer under en utredning av Olaf och om Europeiska åklagarmyndigheten efter den rapport som avses i den punkten inleder en utredning, ska Olaf inte fortsätta sin utredning av samma sakförhållanden annat än i enlighet med artikel 12e eller 12f.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska Olaf i enlighet med artikel 12g.2 via Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem kontrollera om myndigheten genomför en utredning. Olaf får begära ytterligare information från Europeiska åklagarmyndigheten. Europeiska åklagarmyndigheten ska besvara en sådan begäran inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g.

6. Institutionerna, organen och byråerna får begära att Olaf utför en preliminär utvärdering av påståenden som rapporteras till dem. När det gäller sådana begäranden ska punkterna 1–4 tillämpas på motsvarande sätt. Olaf ska informera den institution, det organ eller den byrå som berörs om resultaten av den preliminära utvärderingen, såvida inte tillhandahållandet av denna information skulle kunna äventyra en utredning som utförs av Olaf eller Europeiska åklagarmyndigheten.
7. När Olaf avslutar sin utredning efter att ha lämnat rapporten till Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med denna artikel ska artiklarna 9.4 och 11 inte tillämpas.

Artikel 12d

Undvikande av dubbelarbete

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 12e och 12f ska generaldirektören avbryta en inledd utredning och ska inte inleda en ny utredning enligt artikel 5, när Europeiska åklagarmyndigheten genomför en utredning av samma sakförhållanden. Generaldirektören ska informera Europeiska åklagarmyndigheten om varje beslut om att avbryta en utredning som fattats på dessa grunder.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska Olaf i enlighet med artikel 12g.2 via Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem kontrollera om myndigheten genomför en utredning. Olaf får begära ytterligare information från Europeiska åklagarmyndigheten. Europeiska åklagarmyndigheten ska besvara en sådan begäran inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g.

Om Olaf avbryter sin utredning i enlighet med första stycket i denna punkt ska artiklarna 9.4 och 11 inte tillämpas.

2. Europeiska åklagarmyndigheten får, i syfte att göra det möjligt för Olaf att överväga lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med sitt mandat, lämna relevant information till Olaf om ärenden där Europeiska åklagarmyndigheten beslutat att inte genomföra någon utredning eller har avskrivit ett ärende. När Olaf får kännedom om nya sakförhållanden som Europeiska åklagarmyndigheten inte hade kännedom om vid tidpunkten för beslutet att avskriva ett ärende, som avses i artikel 39.1 i förordning (EU) 2017/1939, får Olafs generaldirektör be Europeiska åklagarmyndigheten att öppna en utredning på nytt, i enlighet med artikel 39.2 i den förordningen.

Artikel 12e

Olafs stöd till Europeiska åklagarmyndigheten

1. Under en utredning av Europeiska åklagarmyndigheten, och på begäran av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 101.3 i förordning (EU) 2017/1939, ska Olaf i enlighet med sitt mandat stödja eller komplettera Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet genom att i synnerhet
 - a) tillhandahålla uppgifter, analyser (inbegripet kriminalteknisk analys), sakkunskap och operativt stöd,

- b) underlätta samordning av specifika åtgärder som vidtas av de behöriga nationella administrativa myndigheterna och unionsorganen,
- c) genomföra administrativa utredningar.

När Olaf bistår Europeiska åklagarmyndigheten ska Olaf avstå från att utföra handlingar eller vidta vissa åtgärder som skulle kunna äventyra utredningen eller lagföringen.

- 2. En begäran som avses i punkt 1 ska översändas skriftligen och ange åtminstone följande:
 - a) Information angående Europeiska åklagarmyndighetens utredning, i den mån den är relevant för syftet med begäran.
 - b) De åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten begär att Olaf ska vidta.
 - c) I förekommande fall, den planerade tidsplanen för genomförandet av begäran.

Vid behov får Olaf begära ytterligare information.

- 3. I syfte att skydda tillåtligheten av bevis och de grundläggande rättigheterna och rättssäkerhetsgarantierna, i de fall då Olaf inom ramarna för sitt mandat vidtar stödåtgärder på begäran av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med denna artikel, ska Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf i nära samarbete säkerställa att de tillämpliga rättssäkerhetsgarantierna i kapitel VI i förordning (EU) 2017/1939 iakttas.

Artikel 12f

Kompletterande utredningar

1. När Europeiska åklagarmyndigheten genomför en utredning ska Olaf, om generaldirektören i vederbörligen motiverade fall anser att en utredning bör inledas även av Olaf i enlighet med Olafs mandat i syfte att underlätta antagandet av säkerhetsåtgärder eller finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder, informera Europeiska åklagarmyndigheten skriftligen, med angivande av arten och syftet med utredningen.

Efter mottagandet av sådan information och inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 12g, får Europeiska åklagarmyndigheten invända mot att en utredning inleds eller mot att vissa handlingar rörande utredningen utförs. När Europeiska åklagarmyndigheten invänder mot att en utredning inleds eller mot att vissa handlingar rörande utredningen utförs ska den utan onödigt dröjsmål informera Olaf om när skälen för invändningen upphör att gälla.

Om Europeiska åklagarmyndigheten inte har kommit med invändningar inom den tidsfrist som ska fastställas i enlighet med artikel 12g får Olaf inleda en utredning som Olaf ska genomföra i fortlöpande samråd med Europeiska åklagarmyndigheten. Om Europeiska åklagarmyndigheten senare gör invändningar, ska Olaf skjuta upp eller avbryta sin utredning, eller avstå från att utföra vissa handlingar rörande utredningen.

2. Om Europeiska åklagarmyndigheten informerar Olaf om att den inte genomför en utredning som svar på en begäran om information som lämnats i enlighet med artikel 12d, och därefter inleder en utredning av samma sakförhållanden, ska den utan onödigt dröjsmål informera Olaf om detta. Om generaldirektören, efter mottagandet av sådan information, anser att den utredning som Olaf inlett bör fortsätta för att underlätta antagandet av säkerhetsåtgärder eller finansiella, disciplinära eller administrativa åtgärder, ska punkt 1 i den här artikeln tillämpas.

Artikel 12g

Praktiska överenskommelser och utbyte av information med Europeiska åklagarmyndigheten

1. Olaf ska enas om praktiska överenskommelser med Europeiska åklagarmyndigheten. Sådana praktiska överenskommelser ska bland annat fastställa de praktiska arrangemangen för utbyte av information, inbegripet personuppgifter, operativ, strategisk och teknisk information och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, och kompletterande utredningar.

De praktiska överenskommelserna ska innehålla närmare arrangemang för fortlöpande utbyte av information vid mottagande och kontroll av påståenden i syfte att fastställa behörigheten när det gäller utredningar. De ska även innehålla bestämmelser om överföringen av information mellan Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten, när Olaf vidtar åtgärder för att stödja eller komplettera Europeiska åklagarmyndigheten. De ska föreskriva tidsfrister för organens svar på en begäran från det andra organet.

Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten ska enas om de tidsfrister och de närmare arrangemang som avses i artiklarna 12c.5, 12d.1 och 12f.1. Till dess att en sådan överenskommelse har nåtts ska Europeiska åklagarmyndigheten svara på en begäran från Olaf utan dröjsmål, och under alla förhållanden inom 10 arbetsdagar från en begäran som avses i artiklarna 12c.5 och 12d.1 och inom 20 arbetsdagar från en begäran om information som avses i artikel 12f.1 första stycket.

Innan de praktiska överenskommelserna med Europeiska åklagarmyndigheten antas ska generaldirektören skicka utkastet till övervakningskommittén och till Europaparlamentet och till rådet för kännedom. Övervakningskommittén ska avge sitt yttrande utan dröjsmål.

2. Olaf ska ha indirekt tillgång till information i Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

När överensstämmelse visar sig föreligga mellan uppgifter som Olaf fört in i ärendehanteringssystemet och uppgifter som innehas av Europeiska åklagarmyndigheten, ska det faktum att det föreligger en överensstämmelse meddelas till både Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten. Olaf ska vidta lämpliga åtgärder för att göra det möjligt för Europeiska åklagarmyndigheten att få tillgång till information i dess ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

De tekniska aspekterna och säkerhetsaspekterna av den ömsesidiga tillgången till ärendehanteringssystemet, inbegripet interna förfaranden för att säkerställa att tillgången är vederbörligen motiverad för utförandet av deras uppgifter och att den dokumenteras, ska fastställas i de praktiska överenskommelserna.

3. Olafs generaldirektör och den europeiska chefsåklagaren ska sammanträda minst en gång per år för att diskutera frågor av gemensamt intresse.”

14. I artikel 13.1 ska första stycket ersättas med följande:

- ”1. Olaf ska, inom ramen för sitt uppdrag att skydda unionens ekonomiska intressen, vid behov samarbeta med Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol). När så krävs för att underlätta detta samarbete ska Olaf ingå administrativa överenskommelser med Eurojust och Europol. Sådana praktiska överenskommelser kan avse utbyte av operativa, strategiska eller tekniska upplysningar, däribland personuppgifter och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter samt, på begäran, lägesrapporter.”

15. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Övervakningskommittén ska regelbundet övervaka hur Olaf genomför sitt utredningsarbete, i syfte att förstärka Olafs oberoende vid ett korrekt utövande av de befogenheter Olaf tilldelas genom denna förordning.

Övervakningskommittén ska i synnerhet övervaka utvecklingen i samband med tillämpningen av rättssäkerhetsgarantierna och utredningarnas längd.

Övervakningskommittén ska rikta yttranden till generaldirektören, i förekommande fall med rekommendationer, om bl.a. de resurser som behövs för att fullgöra Olafs utredningsuppgifter, Olafs utredningsprioriteringar och utredningarnas längd. Dessa yttranden kan avges på kommitténs eget initiativ, på generaldirektörens begäran eller på begäran av en institution, ett organ eller en byrå, dock utan att hindra genomförandet av pågående utredningar.

Olaf ska på sin webbplats offentliggöra sina svar på de yttranden som övervakningskommittén avgett.

Institutionerna, organen eller byråerna ska få ett exemplar av yttranden som avgivits i enlighet med tredje stycket.

Övervakningskommittén ska ges tillgång till all den information och alla handlingar den anser sig behöva för att utföra sina uppgifter, inbegripet rapporter och rekommendationer om avslutade utredningar och avvisade ärenden, dock utan att det hindrar genomförandet av pågående utredningar och med vederbörlig hänsyn till kraven på sekretess och skydd av uppgifter.”

b) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Övervakningskommittén ska utse sin ordförande. Den ska anta sin arbetsordning, som innan den antas ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen för kännedom. Övervakningskommitténs sammanträden ska sammankallas på initiativ av dess ordförande eller generaldirektör. Övervakningskommittén ska hålla minst tio möten per år. Övervakningskommittén ska fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter. Dess sekretariat ska tillhandahållas av kommissionen och i nära samarbete med övervakningskommittén. Innan personal till sekretariatet utses ska övervakningskommittén höras och dess synpunkter beaktas. Sekretariatet ska handla enligt övervakningskommitténs anvisningar och oberoende av kommissionen. Utan att det påverkar kommissionens kontroll över budgeten för övervakningskommittén och dess sekretariat, får kommissionen inte ingripa i övervakningskommitténs övervakningsuppdrag.”

16. I artikel 16 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

- ”1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska en gång om året sammanträda med generaldirektören för en överläggning på politisk nivå där man diskuterar Olafs policy rörande metoder för att förebygga och bekämpa bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Övervakningskommittén ska delta i överläggningen. Den europeiska chefsåklagaren ska inbjudas att närvara vid överläggningen. Företrädare för revisionsrätten, Europeiska åklagarmyndigheten, Eurojust och Europol får bjudas in att närvara från fall till fall på begäran av Europaparlamentet, rådet, kommissionen, generaldirektören eller övervakningskommittén.
2. Inom ramen för syftet med punkt 1 kan överläggningen gälla varje ämne som Europaparlamentet, rådet och kommissionen kommer överens om. Överläggningen kan särskilt omfatta
- a) de strategiska prioriteringarna för Olafs utredningspolicy,
 - b) övervakningskommitténs yttranden och verksamhetsrapporter enligt artikel 15,

- c) generaldirektörens rapporter enligt artikel 17.4 och, i förekommande fall, eventuella andra rapporter från institutionerna om Olafs mandat,
- d) ramen för förbindelserna mellan Olaf och institutionerna, organen och byråerna, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten, inbegripet eventuella övergripande och systemiska frågor som framkommit i uppföljningen av Olafs slutliga utredningsrapporter,
- e) ramen för förbindelserna mellan Olaf och medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet eventuella övergripande och systemiska frågor som framkommit i uppföljningen av Olafs slutliga utredningsrapporter,
- f) förbindelserna och samarbetet mellan Olaf och tredjeländers behöriga myndigheter liksom med internationella organisationer, inom ramen för de överenskommelser som avses i denna förordning,
- g) effektiviteten i Olafs utredningsarbete vad beträffar fullföljandet av Olafs mandat.”

17. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

- ”2. När en ny generaldirektör ska utses ska kommissionen utlysa tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning*. Detta ska ske senast sex månader innan den sittande generaldirektörens mandat löper ut. Kommissionen ska utarbeta en förteckning över kandidater med lämpliga kvalifikationer. När övervakningskommittén har tillstyrkt det urvalsförfarande som tillämpas av kommissionen, ska Europaparlamentet och rådet i god tid enas om en slutlista med tre personer från den förteckning över lämpliga kandidater som kommissionen utarbetat. Kommissionen ska utse generaldirektören från den slutlistan.
3. Generaldirektören ska varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, någon institution, något organ eller någon byrå vid fullgörandet av sin uppgift att inleda och utföra externa och interna utredningar eller samordningsverksamhet eller att upprätta rapporter över sådana utredningar eller samordningsverksamhet. Om generaldirektören anser att en åtgärd som vidtas av kommissionen gör att dennes oberoende ifrågasätts, ska generaldirektören omedelbart informera övervakningskommittén och eventuellt besluta att väcka talan mot kommissionen inför domstolen.

4. Generaldirektören ska regelbundet, och minst en gång per år, rapportera till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten om resultaten av de utredningar som görs av Olaf, de åtgärder som har vidtagits och de svårigheter man mött, med iakttagande av utredningssekretess, berörda personers och uppgiftslämnarens legitima rättigheter och i förekommande fall nationell rätt som är tillämplig på rättsliga förfaranden. Dessa rapporter ska även inkludera en bedömning av de åtgärder som vidtagits av medlemsstaternas behöriga myndigheter och institutionerna, organen och byråerna till följd av Olafs rapporter och rekommendationer.
- 4a. På begäran av Europaparlamentet eller rådet inom ramen för deras rätt att utöva budgetkontroll, får generaldirektören lämna information om Olafs verksamhet, med iakttagande av sekretess i samband med utredningar och uppföljningsförfaranden. Europaparlamentet och rådet ska säkerställa sekretessen för den information som lämnas i enlighet med denna punkt.
5. Generaldirektören ska regelbundet underrätta övervakningskommittén om Olafs verksamhet, om hur utredningarna genomförs och om de åtgärder som vidtagits som uppföljning av utredningarna.

Generaldirektören ska regelbundet underrätta övervakningskommittén om

- a) fall där generaldirektörens rekommendation inte har följts,
- b) fall där information har översänts till rättsliga myndigheter i medlemsstaterna eller Europeiska åklagarmyndigheten,
- c) fall där ingen ny undersökning har inletts och fall som avskrivits,
- d) utredningarnas längd i enlighet med artikel 7.8.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Generaldirektören ska införa en intern rådgivnings- och kontrollmekanism, inbegripet en lagenlighetskontroll, som bland annat rör respekten för rättssäkerhetsgarantierna och grundläggande rättigheter för de berörda personerna och de berörda medlemsstaternas nationella rätt, med särskild hänvisning till artikel 11.2. Lagenlighetskontrollen ska utföras av experter inom juridik och utredningsförfaranden från Olaf. Deras yttrande ska bifogas den slutliga utredningsrapporten.”

c) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Generaldirektören ska anta riktlinjer om utredningsförfaranden avsedda för Olafs personal. Dessa riktlinjer ska stämma överens med denna förordning och bland annat omfatta

- a) den praxis som ska följas vid genomförandet av Olafs mandat,
- b) närmare regler för utredningsförfaranden,
- c) rättssäkerhetsgarantierna,
- d) uppgifter om interna rådgivnings- och kontrollförfaranden, inbegripet lagenlighetskontrollen,
- e) dataskydd och kommunikations- och informationspolitik samt tillgång till handlingar, i enlighet med artikel 10.3b,
- f) förbindelser med Europeiska åklagarmyndigheten.”

d) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. Innan kommissionen vidtar en disciplinär åtgärd mot generaldirektören eller häver dennes immunitet ska den samråda med övervakningskommittén.”

18. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Utvärderingsrapport och eventuell översyn

1. Senast fem år efter den dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 andra stycket i förordning (EU) 2017/1939 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport om tillämpningen och följderna av denna förordning, särskilt vad gäller ändamålsenligheten och effektiviteten i samarbetet mellan Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten. Rapporten ska åtföljas av ett yttrande från övervakningskommittén.
2. Senast två år efter överlämnandet av utvärderingsrapporten i enlighet med första stycket ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om en modernisering av Olafs ram, inklusive ytterligare eller mer detaljerade regler om inrättandet av Olaf, dess funktioner eller de förfaranden som är tillämpliga på dess verksamhet, med särskilt beaktande av dess samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten, gränsöverskridande utredningar och utredningar i medlemsstater som inte deltar i Europeiska åklagarmyndigheten.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 12c–12f i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, som införs genom i artikel 1.13 i den här förordningen, ska dock tillämpas från och med en dag som fastställs i enlighet med artikel 120.2 andra stycket i förordning (EU) 2017/1939.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
